

מ"ת 29922/09/18 - מדינת ישראל נגד חאתים מאהר טאהא ט

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 29922-09-18 ישראל נ' טאהא ט (עציר)

בפני	כבוד השופט כרמי מוסק
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	חאתים מאהר טאהא ט (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליך המתנהל כנגדו במסגרת עתירה להכריז על המשיב בר הסגרה, כאשר מבקשת ההסגרה היא ארצות הברית, זאת כדי שיעמוד לדין בארצות הברית. למשיב מיוחסת עבירת רצח מדרגה ראשונה, על פי חוקי מדינת אלסקה בארצות הברית, רצח מדרגה שנייה, תקיפה מדרגה ראשונה, התנהגות פסולה בנשק מדרגה ראשונה, שתי עבירות תקיפה מדרגה שלישית והיזק פלילי מדרגה שלישית.

2. הרקע לבקשת ההסגרה הוא אירוע שהתרחש במדינת אלסקה ביום 7.4.17. נטען, כי המשיב ואדם נוסף בשם סלזר נסעו ברכב מסוג שברולט מונטה קרלו כסופה (להלן: "השברולט") שבבעלות המשיב. הם הגיעו לאזור אושן ויו בעיר אנקורז' באלסקה. סלזר יצא מהרכב וניסה לפרוץ לבית. המשיב המתין ברכב. במהלך ניסיון הפריצה סלזר נפצע בידו וחזר למכונית. השניים נסעו לבית חולים שם טופל סלזר בחדר בידו. סלזר זיהה בבית החולים אדם בשם דומיניק ספיבי שהיה שם במקרה. גם למשיב הייתה היכרות מוקדמת עם ספיבי. בין סלזר לבין ספיבי פרץ עימות מילולי וספיבי עזב את בית החולים ברכב מסוג וולוו. בשעה 15:24 נכנסו המשיב וסלזר עם מכוניתם לתחנת דלק, שם היה ספיבי ברכב הוולוו. ספיבי עזב את המקום ברכבו וסלזר והמשיב עקבו אחריו ברכבם. בשעה 15:31 חלפו המשיב וסלזר ברכבם על פני ספיבי וחבריו שעמדו ברחוב לצד מכונית הוולוו החונה של ספיבי. המשיב וסלזר היו מזוינים באקדח בקליבר 0.45 מ"מ. הם עצרו את רכבם, חזרו עם הרכב למקום שבו עמדו ספיבי וחבריו וירו מספר קליעים מתוך השברולט לעבר ספיבי וחבריו. בתגובה, נורו לעבר המשיב וסלזר קליעים מסוג 9 מ"מ. כתוצאה מירי המשיב וסלזר, נפצע ספיבי ברגלו. במהלך חילופי האש פגע אחד הקליעים בעורפו של עובר אורח בשם לירוי לורנס, שהיה בן 17. לורנס נפטר מספר ימים לאחר מכן בבית החולים. לאחר הירי עזבו המשיב וסלזר את המקום במכוניתם לעבר ביתו של סלזר. המשיב עזב את אלסקה ימים אחדים לאחר המעשה ועזב את ארצות הברית לכל המאוחר ביום 9.7.17. ביום 9.9.17 נעצר סלזר בגין עבירות אחרות. ביום 13.9.17 הוגש נגד המשיב ונגד סלזר כתב אישום בגין רציחתו של לירוי לורנס וכן בגין תקיפה מדרגה ראשונה של ספיבי ועבירות נוספות.

3. לבקשה צורף תצהיר של עו"ד כריסטינה שרמן, שהיא תובעת במדינת אלסקה בארצות הברית, מיום 2.5.18 בתצהיר מתארת התובעת את ההליכים נגד המשיב, מפרטת את רכיבי העבירות המיוחסות למשיב ומסכמת את העובדות

הידועות לתביעה.

4. בנוסף, צורף תצהיר של בלש ממשטרת אנקורז' ששמו ג'יימס אסטס, מיום 2.5.18, ותצהיר נוסף שלו מיום 4.9.18. בתצהיר הראשון מתאר הבלש את האירועים שבכתב האישום ואת חומר הראיות. הוא מתייחס להודעות שמסרו עדי ראייה ולצילומים ממצלמות האבטחה.

5. מתצהירי התובעת והבלש עולה, כי על פי חומרי החקירה, המשיב וסלזר תועדו במצלמות אבטחה במקומות המרכזיים כשהם נוסעים ברכב השברולט. הרכב זוהה בין היתר על ידי פגיעה משמעותית בחלקו האחורי. הרכב תועד בסמוך למקום הפריצה של הבית, באמצעות צילומי אבטחה. הרכב זוהה אז על פי הפגיעה בחלקו האחורי ולפי מספר הרישוי שלו. אדם שעל שמו היה הרכב נחקר והעיד כי מכר את הרכב לאחרונה למשיב, עוד לפני האירועים. סלזר זוהה בצילומים יוצא מהרכב ומתקרב אל החלק האחורי של הבית, נשמע רעש של שבירת חלון ולאחר מכן סלזר נראה רץ ונכנס לשברולט. בבית התגלו שני חלונות שבורים. לאחר מכן תועדו המשיב וסלזר במצלמות האבטחה של בית החולים. עד ראייה מתאר את חילופי הדברים ששמע בין ספיבי לבין סלזר ומסר כי עזב עם ספיבי את בית החולים ברכב מסוג וולוו. דודו של המשיב זיהה את המשיב בצילומי האבטחה של בית החולים והוא נראה כמי ששהה במקום עם סלזר. בהמשך תועדה מכונית השברולט בידי מצלמות האבטחה בתחנת הדלק, כשהיא נוסעת בעקבות מכונית הוולוו של ספיבי. לאחר מכן תועדה מכונית השברולט באמצעות מצלמות אבטחה בזירת הירי. עד ראייה זיהה את מכונית השברולט עוצרת ונוסעת לאחור ומייד לאחר מכן ראה ירי מתוך השברולט לעבר ספיבי וחבריו. לאחר מכן תועדה מכונית השברולט באמצעות מצלמות אבטחה בסמוך לביתו של סלזר. המשיב מתועד יוצא ממושב הנהג וסלזר מהמושב שלידו, ולאחר זמן קצר חזרו השניים לרכב. ביום 11.4.17 נמצאה השברולט במרכז ספורט באנקורז', לאחר שהמטרה פנתה לציבור במטרה לאתר את הרכב. המכונית הייתה מכוסה בשכבת לכלוך דקה, למעט אזור ידיות הדלתות ותא המטען, שכנראה נוקו. בחלקה האחורי של המכונית נמצאה פגיעת קליע. על פי דוח מז"פ, תרמיל שנמצא במכונית השברולט מזהה עם תרמילים אחרים שנמצאו בזירת האירוע. עוד נטען בתצהיר המשלים של הבלש, כי קיימות בידי רשויות אלסקה ראיות לפיהן, על פי זווית הפגיעה של הקליע בספיבי, ירי המשיב ושותפו מתוך המכונית הוא שפגע בספיבי.

6. נטען, כי העבירות המיוחסות למשיב מקבילות לעבירות בחוק העונשין שהן: רצח, ניסיון לרצח ופריצה. עוד נטען כי העבירות לא התיישנו. המשיב אזרח ארצות הברית והוא אינו אזרח ישראלי ואינו זכאי לחזור לישראל לשם נשיאת עונש מאסרו. עוד נאמר, כי ניתן להוכיח קיומן של ראיות לכאורה לכך שהמשיב ביצע את העבירות בגין מתבקשת הסגרתו, ואלה מספיקות כדי להעמידו לדין בישראל.

7. המבקשת מדגישה כי על פי האמנה שבין ארצות הברית לישראל, כדי להוכיח את הראיות לכאורה או בקיומן ביחס למשיב, די בהגשת תצהירים לבית המשפט בישראל, ואין צורך בהצגת הראיות עצמן.

8. בבית המשפט הוסיף וטען בא כוח המבקשת, כי הרף הראייתי הנדרש שעה שעוסקים בבקשת הסגרה הוא מעט נמוך יותר מהרף הראייתי הנדרש שעה שדנים בבקשה למעצר עד לתום ההליכים לאחר שמוגש כתב אישום בישראל. בא כוח המבקשת חזר והפנה לראיות שפורטו בתצהירים שצורפו לבקשה. עוד טען כי מדובר בעילת מסוכנות, שכן המשיב צפוי להיות מורשע בעבירה של ירי לכיוון קבוצת אנשים שעמדה ברחוב, ובנוסף צפוי לעמוד לדין בגין היזק

פלילי, עבירה המקבילה לעבירת פריצה. בא כוח המבקשת הדגיש, כי אמנם לא נטען בתצהירים כי ידוע מי מהשניים, המשיב או סלזר, ביצע את הירי, ועל כן מדובר בעבירה של ביצוע בצוותא, הן ביחס לרצח והן ביחס לפגיעה בספיבי. יתר על כן, מאחר שמדובר באדם שאינו תושב ישראל, אלא באזרח ארצות הברית, הדבר מגביר את החשש להימלטות. לאור חומר הראיות שהוצג והעובדה שלטענת המבקשת המשיב נמלט מאלסקה לישראל, הדבר מלמד על מסוכנות רבה ומגביר עוד יותר את החשש להימלטות.

9. בא כוח המשיב טען כי על פי הפסיקה הנוהגת, התשתית הראייתית אמורה לעמוד בהלימה עם הנדרש בסעיף 21 לחוק המעצרים. בא כוח המשיב הפנה את בית המשפט למספר החלטות בעניין זה, אולם, גם לשיטתו, בית המשפט בישראל בוחן את הראיות הגולמיות, היינו הרף הנדרש הוא מעט נמוך יותר מהרף הנדרש שעה שמוגש כתב אישום בישראל.

10. בא כוח המשיב חלק על העובדה שהמשיב נמלט לישראל. לדבריו, האירוע התרחש ביום 7.4.17. באותה עת משפחת המשיב התגוררה באלסקה. ביום 20.6.17 עזבו אמו של המשיב ואחותו את אלסקה והגיעו לישראל, זאת לאחר שהיו בארה"ב למעלה מ-20 שנה. במשך השנים המשפחה חזרה לישראל והם האחרונים שנותרו שם. ביחס למשיב נטען, כי ביום 9.7.17 הוא נכנס לישראל, ואילו צו המעצר הוצא כנגדו ביום 13.9.17. השותף סלזר נעצר כאשר המשיב היה כבר בישראל. לפיכך, טוען בא כוח המשיב, כי עולה מכך שהמשיב לא ידע שקיים חשד כנגדו או כי קיים צו מעצר כנגדו כאשר עזב את ארצות הברית ונכנס לישראל, והוא הגיע לישראל בעקבות משפחתו.

11. בהקשר לכך טען בא כוח המבקשת, כי למען הדיוק, המשיב עזב את אלסקה עוד ביום 11.4.17 וזאת בהתאם למפורט בתצהיר הבלש בסעיף 23. באותו יום גילו את מכונית השברולט. מכך עולה, לטענת המבקשת, כי המשיב נמלט בקשר לגילוי זה. בא כוח המשיב טען, כי בין יום 11.4.17 ועד שהמשיב ליום 9.7.17 היה המשיב שלוש פעמים באלסקה, בין היתר כדי לחדש את רישיון הנהיגה שלו, דבר המלמד כי לא חשד בדבר ולא ניסה להימלט. ראה מסמך שהוגש על ידי המשיב ומלמד כי אכן המשיב חידש את רישיון הנהיגה ביום 30.6.17. כמו כן הוגש היום מסמך נוסף הכולל פירוט טיסות שערך המשיב לטענתו. המשיב עזב את אנקורג' ביום 21/5/17 לסיאטל. כמו כן עולה כי היה באנקורג' פעם אחת מיום 11/5/17 ועד 21/5/17. בהמשך מופיעה טיסה ביום 5/7/18 מאנקורג' לסיאטל ומסיאטל ללאס וגאס. אין הסבר כיצד חזר המשיב קודם לכן לאנקורג'. אין מחלוקת שהמשיב הגיע לישראל לא ישירות מאלסקה, אלא ככל הנראה מלאס וגאס. בשלב זה לא ניתן לקבוע קביעה חד משמעית אם המשיב נמלט מאלסקה ביום 11.4.17 או שמא עזב את אלסקה בתום לב לכיוון פיניקס. יחד עם זאת, העובדה כי מדובר ביום בו נמצאה המכונית מעלה תהייה מסוימת ביחס לטענות המשיב כי לא נמלט מאלסקה. כמו כן נדודיו של המשיב בתוך ארה"ב אף הם מעלים סימני שאלה ומגבירים את החשש להימלטות.

12. בא כוח המשיב טען כי בעת שחבר המושבעים הורה על הגשת כתב אישום, המשיב היה כאמור כבר בארץ ולמעשה בקשת ההסגרה הוגשה כמעט כשנה לאחר הגשת כתב האישום בארצות הברית. המשיב אינו מקל ראש בחומרת העבירות המיוחסות לו, אולם הוא סבור כי יש לבחון את התשתית הראייתית שהוצגה בבית המשפט כדי לעמוד על עוצמתה.

13. באשר למסוכנות, הפנה בא כוח המשיב לעובדה כי בצו המעצר שהוצא נכתב שניתן לשחרר באופן מיידי את המשיב אם יפקיד במזומן סכום של \$500,000, וזאת בצירוף ערבות של אדם נוסף שיאושר על ידי בית המשפט. בא כוח המשיב סבור, כי די בכך כדי ללמד על העובדה שגם לדעת רשויות החוק בארצות הברית, לא נשקפה מסוכנות גבוהה מהמשיב והחשש להימלטות אינו גבוה.

14. באשר לראיות, על פי תצהיר הבלש, מפנה בא כוח המשיב לעובדה כי ככל הנראה סלזר הוא שביצע את הירי, כך על פי האמור בתצהיר, וכן נאמר בתצהיר שלא ניתן לקבוע אם המנוח נהרג מירי של קליבר 0.45 מ"מ או מקליבר 9 מ"מ, ועל כן אין ודאות שהאקדח שגרם למותו של המנוח הוא זה שירה מתוך הרכב בו נסע המשיב. כמו כן, הקשר של המשיב למות המנוח מתמצה בכך שהיה בזירה ובתרמיל שנתפס ברכב בקליבר 0.45 מ"מ. לא נמצאו טביעות אצבע או ד.נ.א של המשיב ברכב, אלא של סלזר. כמו כן, לא נמצאו טביעות אצבע או ד.נ.א של המשיב על גבי התרמיל שנתפס.

15. המשיב טוען כי הוא נעדר עבר פלילי, ובין היתר הוא מסיק זאת כי בתצהיר הבלש בו נאמר שאין ד.נ.א שלו במאגר המשטרה, אך יחד עם זאת, יש לקבל לעניין טענה זו את הערת בא כוח המבקשת, לפיה טרם הייתה הזדמנות לרשויות החוק בארצות הברית לקבל דגימת ד.נ.א של המשיב כדי לבחון טענה זו הנוגעת לעברו הפלילי.

16. בא כוח המשיב סבור, כי בנסיבות העניין ולאור החולשה בראיות בכל הנוגע למותו של המנוח והקשר של המשיב לכך, וכן לאור העובדה שהמשיב נעדר הרשעות קודמות, יש לבחון על ידי תסקיר מעצר אפשרות שהמשיב ישהה בחלופת מעצר שתאיין את מסוכנותו ואת האפשרות שיימלט מאימת הדין, זאת עד להחלטה סופית בבקשה להסגרתו. בהקשר זה הציג בא כוח המשיב פסיקה שבמקרים דומים נבחנה חלופת מעצר. בא כוח המשיב הפנה לעובדה, כי משפחת המשיב נמצאת באולם בית המשפט והם מוכנים לקבל על המשיב אחריות במסגרת חלופת מעצר שתיבחן ותיבדק על ידי שירות המבחן.

17. לאחר שקראתי את החומרים שצורפו לבקשה, עולה כי המבקשת עמדה בחובה המוטלת עליה להוכיח קיומן של ראיות לכאורה לנטען כלפי המשיב בכתב האישום שהוגש כנגדו וכנגד סלזר בארצות הברית, וזאת בפרט לאור המפורט בתצהירי הבלש. תצהירים אלה מפרטים את חומרי החקירה ומתוך כך עולה הקשר הברור של המשיב לאירועים שהתרחשו באותו היום, לרבות ניסיון ההתפרצות לבית מגורים, ההגעה לבית החולים, שם נוצר הקשר עם אותו ספיבי. ממצלמות האבטחה עולה כי סלזר והמשיב עקבו אחר ספיבי וכאשר זיהו אותו עומד על מדרכה, הם חזרו לאחור עם מכוניתם ואז התפתח קרב היריות. עוד עולה מתצהיר הבלש, כי מי שהחל בירי היו נוסעי רכב השברולט, היינו היורה הוא המשיב או סלזר. גם אם היורה הוא סלזר, אין ספק לאור התרחשות הדברים כי המשיב היה ער לכוונה לפגוע בספיבי, שהרי הוא זה שנהג ברכב על פי הראיות, הרכב חלף על פי ספיבי והחבורה עמה עמד על המדרכה. הרכב חזר לאחור ואז נורו היריות. מכך עולה כי הכוונה של סלזר והמשיב הייתה ברורה, היינו לפגוע בספיבי על ידי ביצוע ירי, אחרת אין כל סיבה לכך שהשניים יחזרו עם רכבם לאחור. אילו רצו לנהל עם ספיבי שיחת חולין על הא ועל דא, יש להניח שהיו יורדים מהרכב ולא פותחים בירי לכיוונו.

18. יש לומר, כי גם אם בסופו של יום המשיב לא יורשע בעבירת הרצח מטעמים משפטיים או ראיתיים, הרי שחלקו

בקרב היריות ברור, ובשלב זה יש לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה כי פעל בצוותא עם סלזר.

19. עוד יש לקבוע כי אילולא נפתח אותו ירי מרכב השברולט, קרב היריות לא היה מתרחש ואותו בחור בן 17 לא היה מקפד את חייו.

20. מכל האמור, סבורני כי בשלב זה ניתן לקבוע שקיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש בשלב זה לאמור בכתב האישום שהוגש בארצות הברית נגד המשיב וכנגד סלזר.

21. מכך עולה רמת מסוכנות גבוהה ביחס למשיב. בהיות המשיב תושב ארצות הברית ולאור העובדה כי ביום 11.4.17 עזב את אלסקה (חרף העובדה שכנראה שב אליה פעמיים), יש לקבוע שקיים חשש ממשי להימלטות המשיב מאימת הדין זאת לאור דברי לעיל ובפרט לאחר שהוגש כתב האישום.

22. אמנם, בא כוח המשיב הציג פסיקה כי שעה שמוגשת בקשה למעצר עד תום ההליכים במסגרת בקשת הסגרה, וגם כאשר נקבע קיומן של ראיות לכאורה, עדיין בית המשפט שוקל אפשרות של חלופת מעצר על ידי קבלת תסקיר מעצר, אולם באותה פסיקה מדובר בעבירות שאינן עבירות המתה, אלא עבירות כלכליות או עבירות רכוש או עבירות מין. סבורני, כי לאור חומרת העבירות המיוחסות למשיב והחשש להימלטות מאימת הדין, לא ניתן במקרה זה לשקול שחרור לחלופה כלשהי, ומכאן, אני מורה שהמשיב יעצר עד לתום ההליכים במסגרת בקשת ההסגרה לארצות הברית.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ט, 14 בנובמבר 2018, בנוכחות המשיב ובאי כוחו וב"כ המבקשת.

כרמי מוסק, שופט